

О. Пръво, Черква-та ако и да е видима, нъ невидима е усвоенна-та ѝ, и освященна-та въ нея, благодать Божия, коя-то и е собственно прѣдметъ за вѣрваніе въ черквѫ.

Второ, Черква-та, спорядъ както е тя на земѣ-тѣ, е видима, и принадлежища ѝ всички Православни Христіане, кои-то живѣнъти на земѣ-тѣ; нъ въ сѫщето врѣмѧ е невидима, спорядъ както е тя и на небо-то, и принадлежища ѝ всички, кои-то сѫ ся скончали въ истиннѫ вѣрѣ и святостъ.

П. На що можемъ да утверждимъ понятие за Черквѫ-тѣ, що е на земѣ-тѣ и заедно на небо-то?

О. На слѣдующы-ты думы отъ Апостола Павла камъ Христіаны-ты: „приступиши къ Сіонскїй горѣ-кѣ, и ко граду Бога живаго, Іерусалиму небесному, и тѣмамъ Йингеловъ, торжествуи Церкви первородныхъ на небесѣхъ, и Судіи всѣхъ Богу, и духомъ праѣдникъ совершенныхъ, и къ Ходатайю Закѣта Новаго Іисусу.“ Евр. 12. 22—24.

П. Съ що можемъ да ся удостовѣримъ за прѣбиваніе-то на благодать Божиѣ въ истиннѫ-тѣ Черквѫ?

О. Пръво съ това, че нейна-та глава е Богочеловѣкъ Іисусъ Христосъ, кой-то е исполненъ съ благодать и истинѣ, та и тѣло-то Си, т. е. Черквѫ-тѣ испълнява съ благодать и истинѣ.

Второ съ това, че Той е обѣщалъ на ученици-ты Си Святаго Духа, за да бѫде Той вѣчно съ тѣхъ; и че, спорядъ това обѣщаніе, Духъ Святый поставлява пастыри на Черквѫ-тѣ. Гляд. Йоанн. 14. 16.

Апостолъ Павелъ за Іисуса Христа назва, какво Богъ Отецъ „Того даде главу выше всѣхъ Церкви, аже еѣть тѣло Сего.“ Ефес. 1. 22—23.